

Sygn. akt III KZ 59/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **T. W.**

skazanego z art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 października 2014 r.,

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 24 lipca 2014 r.

odmawiające przywrócenia terminu do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 6 marca 2014 r., sygn. akt IV Ka (...)

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Odmawiając przywrócenia opisanego na wstępie terminu, Sąd Okręgowy stwierdził, że skazany T. W. nie wykazał, by zwłoka w wystąpieniu przez niego, w dniu 13 czerwca 2014 r., z kasacją wraz z wnioskiem o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i wniesienia tej skargi, nastąpiła z przyczyn od skazanego niezależnych, związanych ze stanem jego zdrowia psychicznego.

W zażaleniu na to postanowienie skazany zakwestionował słuszność tego stanowiska, podnosząc, że miał kłopoty z pamięcią związane ze stanem jego zdrowia psychicznego, który to stan został błędnie oceniony przez biegłych lekarzy psychiatrów, opiniujących w prawomocnie zakończonym postępowaniu. Powyższe

uzasadnia więc, zdaniem skarżącego, zasięgnięcie opinii kolejnych biegłych i wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu wniesienia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedstawione w zaskarżonym postanowieniu okoliczności dobitnie przeczą, by po wydaniu wyroku przez Sąd odwoławczy T. W. znajdował się w stanie uniemożliwiającym mu wystąpienie w terminie z kasacją wraz z wnioskiem o wyznaczenie mu w tym celu obrońcy z urzędu. Trafnie wskazał Sąd Okręgowy w szczególności na to, że skazany – który uczestniczył w rozprawie odwoławczej i został pouczone o terminie i sposobie wniesienia kasacji – skorzystał z prawa do złożenia tzw. zapowiedzi kasacji i tę czynność procesową wykonał w terminie. Celnie również podkreślił, że doręczenie skazanemu odpisu wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem, co nastąpiło w dniu 28 kwietnia 2014 r., opatrzone zostało pisemnym pouczeniem skazanego o sposobie i terminie wniesienia tej skargi. Argument ten ma znaczenie o tyle, że w swym wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji skazany podnosił, iż „jego pamięć funkcjonuje tylko wtedy, gdy dany wątek ma zapisany na kartce”. W tym świetle nie sposób więc uznać, by to podnoszone przez skarżącego kłopoty z pamięcią oraz niezdolność koncentracji – i to, jak utrzymuje, wynikające ze stanu chorobowego – stanowiły rzeczywistą przyczynę niedochowania przez niego terminu.

Należy też podkreślić, że w związku z podnoszoną we wniosku argumentacją Sąd Okręgowy rozważał odnośne kwestie na tle ustaleń sprawy, dotyczących stanu zdrowia psychicznego T. W. i rozważania te należy uznać za wystarczające dla prawidłowej oceny wniosku skazanego o przywrócenie terminu do wykonania czynności procesowej w postępowaniu okołokasacyjnym. Dalsze w tym zakresie argumenty skarżącego, zmierzające do podważenia słuszności przyjętych w zakończonym prawomocnie postępowaniu ustaleń i ocen, przyjętych w tym zakresie na podstawie opinii biegłych lekarzy psychiatrów, wykraczają poza ramy niniejszego postępowania.

Nie znajdując zatem podstaw do podważenia zaskarżonego postanowienia, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

